<u>Prąd elektryczny</u> – uporządkowany przepływ nośników ładunku elektrycznego

Nośniki ładunku:

- elektrony w metalach
- pary elektron-dziura w półprzewodnikach
- jony (aniony i kationy) w roztworach

PRZEWODNICTWO ELEKTRYCZNE METALI

<u>Elektrony przewodnictwa</u> – poruszające się swobodnie i nie związane z poszczególnymi atomami elektrony, które odpowiedzialne są za przepływ prądu w metalach.

Żeby nastąpił przepływ prądu między końcami przewodnika musi zostać przyłożone napięcie!

Różnicy potencjałów towarzyszy pole elektryczne, które wymusza ruch elektronów przewodnictwa!

<u>Natężenie prądu elektrycznego</u> – ilość ładunku przepływająca przez poprzeczny przekrój przewodnika w jednostce czasu.

Średnia wartość natężenia prądu:

$$I = \frac{Q}{t}$$

Chwilowa wartość natężenia prądu:

$$I_{ch} = \frac{dQ}{dt}$$

Jednostką natężenia prądu jest amper [A].

<u>Gęstość prądu</u> – natężenie prądu przypadające na jednostkę powierzchni przekroju poprzecznego przewodnika. Jest to wektor, którego kierunek i zwrot jest zgodny z kierunkiem i zwrotem prędkości nośników dodatnich.

$$j = \frac{I}{S}$$

Jednostką wektora gęstości prądu jest $\left[\frac{A}{m^2}\right]$.

PRAWO OHMA

Stosunek napięcia przyłożonego do przewodnika do natężenia prądu przepływającego przez ten przewodnik jest stały (nie zależy ani od napięcia ani od natężenia) i równy oporowi.

$$R = \frac{\Delta V}{I} = \frac{U}{I}$$

Gdzie:

R — opór elektryczny $[\Omega]$.

Opór elektryczny wyrażamy w omach $[\Omega] = \begin{bmatrix} V \\ A \end{bmatrix}$.

Prawo Ohma jest spełnione dla przewodnika w stałej temperaturze!

OPÓR PRZEWODNIKA

$$R = \frac{\rho \cdot l}{S}$$

Gdzie:

ho — opór właściwy $[\Omega \cdot m]$,

l – długość przewodnika [m],

S — przekrój poprzeczny przewodnika $[m^2]$.

Przewodność właściwa:

$$\sigma = \frac{1}{
ho}$$

Jednostką przewodności właściwej jest $\left[\frac{1}{\Omega \cdot m}\right]$.

OPÓR WŁAŚCIWY

Opory właściwe wybranych materiałów w temperaturze 20 °C

Materiał	Opór właściwy $[oldsymbol{\Omega} \cdot oldsymbol{m}]$
Miedź	$1,72 \cdot 10^{-8}$
Złoto	$2,44 \cdot 10^{-8}$
Aluminium	$2,82 \cdot 10^{-8}$
Nikiel	$6,99 \cdot 10^{-8}$
Ołów	$22 \cdot 10^{-8}$
Węgiel	$3.5 \cdot 10^{-5}$
German	0,46
Krzem	640
Szkło	$10^{10} - 10^{14}$
Guma	~10 ¹³

MIKROSKOPOWA POSTAĆ PRAWA OHMA

$$R = \frac{\rho \cdot l}{S}$$

Gdzie:

ho — opór właściwy $[\Omega \cdot m]$,

l – długość przewodnika [m],

S — przekrój poprzeczny przewodnika $[m^2]$.

Gęstość prądu:

$$j = \frac{I}{S} = \frac{U}{R \cdot S} = \frac{E \cdot l}{R \cdot S}$$

$$R = \frac{\rho \cdot l}{S}$$

$$j = \frac{S \cdot E \cdot l}{\rho \cdot l \cdot S} = \frac{E}{\rho} = \sigma \cdot E$$

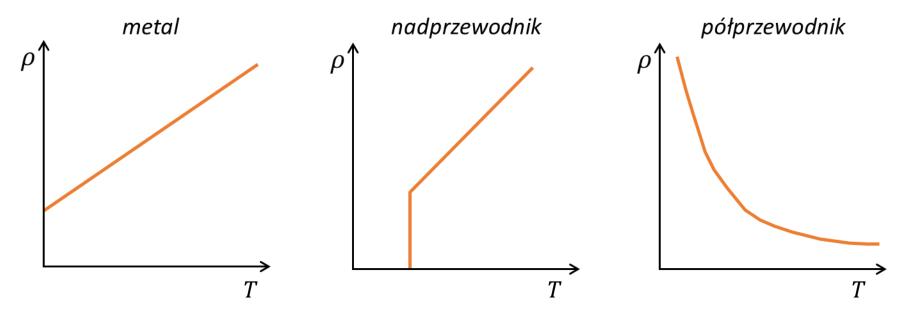
Wektorowa (mikroskopowa) postać prawa Ohma:

$$\vec{j} = \sigma \cdot \vec{E}$$

Źródłami oporu w przewodnikach są:

- rozpraszanie elektronów na defektach sieci krystalicznej,
- zderzenia z drgającymi atomami tworzącymi sieć krystaliczną.

Ponieważ oba te zjawiska zależą od temperatury, to również opór właściwy zależy od temperatury!

PRACA I MOC PRĄDU ELEKTRYCZNEGO

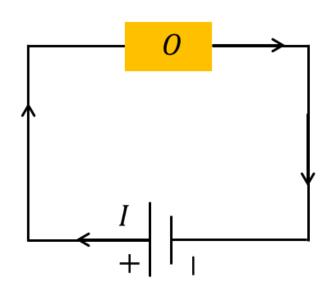
Dla prądu o natężeniu I płynącego pod wpływem różnicy potencjałów U zmiana energii potencjalnej (spowodowana przeniesieniem ładunku dq) wynosi:

$$dE_p = dq \cdot U = dW$$
$$dq \cdot U = dW$$

Różniczkując stronami po dt:

$$\frac{dq}{dt} \cdot U = \frac{dW}{dt}$$

$$I \cdot U = P$$

Moc prądu elektrycznego jest równa iloczynowi napięcia i natężenia!

Energia potencjalna ładunku przepływającego przez odbiornik maleje, bo potencjał dodatniego bieguna baterii jest wyższy niż ujemnego!

Energia potencjalna tracona w odbiorniku jest przekształcana w inna formę energii!

CIEPŁO JOULE'A

Jeśli odbiornik jest opornikiem, to cała energia tracona przez ładunek dq wydziela się w postaci ciepła, co powoduje wzrost temperatury odbiornika!

$$P = I \cdot U$$

$$U = I \cdot R$$

$$P = I \cdot I \cdot R = I^{2} \cdot R$$

$$P = \frac{U}{R} \cdot U = \frac{U^{2}}{R}$$

SIŁA ELEKTROMOTYRYCZNA (SEM)

<u>Siła elektromotoryczna (SEM)</u> – energia elektryczna przekazywana ładunkowi jednostkowemu w źródle SEM.

$$\varepsilon = \frac{\Delta W}{\Delta q}$$

Miarą SEM jest różnica potencjałów na biegunach źródła prądu, gdy przez ogniwo nie płynie prąd (ogniwo otwarte).

<u>Źródło SEM</u> – urządzenie, w którym wytwarzana jest energia elektryczna w wyniku przetwarzania innego rodzaju energii (mechanicznej, świetlnej, chemicznej,...).

prądnica

ogniwa słoneczne

bateria

termopara

<u>OPÓR WEWNĘTRZNY</u>

Napięcie zasilania jest mniejsze od SEM ze względu na spadek potencjału na oporze wewnętrznym baterii!

$$U_Z = \varepsilon - I \cdot R_W \qquad moc \acute{z}r\acute{o}d\acute{t}a \, {\it SEM}$$

$$P = U_Z \cdot I = (\varepsilon - I \cdot R_W) \cdot I = \varepsilon \cdot I - I^2 \cdot R_W$$

Gdzie:

 U_z — napięcie zasilania [V], ε — siła elektromotoryczna [V], R_w — opór wewnętrzny $[\Omega]$.

Dla
$$I = 0$$
 $U_z = \varepsilon!$

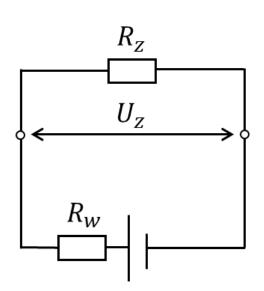
prawo Ohma dla obwodu zamkniętego

$$\varepsilon = U_z + I \cdot R_w$$

$$U_z = I \cdot R_z$$

$$\varepsilon = I \cdot R_z + I \cdot R_w = I(R_z + R_w)$$

en. termiczna tracona w źródle SEM

PRAWA KIRCHHOFFA

<u>Pierwsze prawo Kirchhoffa = twierdzenie o punkcie rozgałęzienia:</u>

Suma natężeń prądów przepływających przez węzeł jest równa zero.

$$\sum_{i=1}^{n} I_i = 0$$
 wynika z zasady zachowania ładunku

<u>Drugie prawo Kirchhoffa</u> = <u>twierdzenie o obwodzie zamkniętym</u>:

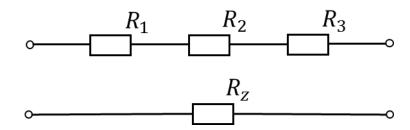
Algebraiczna suma sił elektromotorycznych i spadków napięć na oporach w obwodzie zamkniętym jest równa zero.

$$\sum_{i=1}^{n} \varepsilon_i - \sum_{i=1}^{m} I_i \cdot R_i = 0$$

wynika z zasady zachowania energii

SZEREGOWE I RÓWNOLEGŁE ŁĄCZENIE OPORNIKÓW

Połączenie szeregowe:

$$U_{z} = U_{1} + U_{2} + U_{3}$$

$$I_{z} = I_{1} = I_{2} = I_{3} = I$$

$$U_{z} = I \cdot R_{z} \qquad U_{1} = I \cdot R_{1} \qquad U_{2} = I \cdot R_{2} \qquad U_{3} = I \cdot R_{3}$$

$$I \cdot R_{z} = I \cdot R_{1} + I \cdot R_{2} + I \cdot R_{3}$$

$$R_{z} = R_{1} + R_{2} + R_{3}$$

Połączenie równoległe:

$$U_{Z} = U_{1} = U_{2} = U_{3} = U$$

$$I_{Z} = I_{1} + I_{2} + I_{3}$$

$$I_{Z} = \frac{U}{R_{2}} \qquad I_{1} = \frac{U}{R_{1}} \qquad I_{2} = \frac{U}{R_{2}} \qquad I_{3} = \frac{U}{R_{3}}$$

$$\frac{1}{R_{Z}} = \frac{1}{R_{1}} + \frac{1}{R_{2}} + \frac{1}{R_{3}}$$

$$\frac{1}{R_{Z}} = \frac{R_{2} \cdot R_{3} + R_{1} \cdot R_{3} + R_{1} \cdot R_{2}}{R_{1} \cdot R_{2} \cdot R_{3}}$$

$$R_{Z} = \frac{R_{1} \cdot R_{2} \cdot R_{3}}{R_{2} \cdot R_{3} + R_{1} \cdot R_{3} + R_{1} \cdot R_{2}}$$

OBWÓD RC

Obwód RC – układ złożony z opornika R, pojemności C i źródła SEM bez oporu wewnętrznego (źródło idealne).

Układ podłączony do źródła SEM:

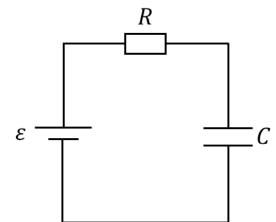
$$\varepsilon - U_R - U_C = 0$$

$$\varepsilon - I \cdot R - \frac{q}{C} = 0$$

$$\varepsilon - \frac{dq}{dt} \cdot R - \frac{q}{C} = 0$$

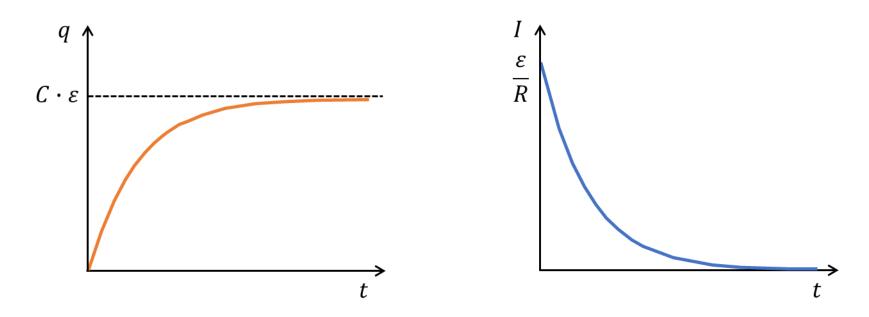
$$\frac{dq}{dt} + \frac{q}{RC} - \frac{\varepsilon}{R} = 0$$

$$q = C \cdot \varepsilon \cdot (1 - e^{-\frac{t}{RC}}) = q_0 - const \cdot e^{-\frac{t}{RC}}$$

$$q = C \cdot \varepsilon \cdot (1 - e^{-\frac{t}{RC}})$$

$$I = \frac{dq}{dt} = -C \cdot \varepsilon \cdot e^{-\frac{t}{RC}} \cdot \left(-\frac{1}{RC}\right) = \frac{\varepsilon}{R} \cdot e^{-\frac{t}{RC}}$$

Ładunek na kondensatorze rośnie, a prąd maleje eksponencjalnie z czasem!

Szybkość tych zmian zależy od stałej czasowej $\tau = RC!$

Po odłączeniu zasilania:

$$U_R + U_C = 0$$

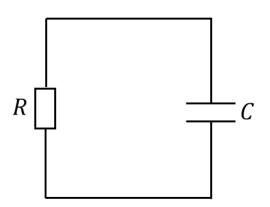
$$I \cdot R + \frac{q}{C} = 0$$

$$\frac{dq}{dt} \cdot R + \frac{q}{C} = 0$$

$$\frac{dq}{q} = -\frac{1}{RC}dt$$

$$\int_{q_0}^{q} \frac{dq}{q} = \int_{0}^{t} -\frac{1}{RC} dt$$

$$lnq - lnq_0 = -\frac{1}{RC} \cdot t$$

$$lnq - lnq_0 = -\frac{1}{RC} \cdot t$$

$$ln\frac{q}{q_0} = -\frac{1}{RC} \cdot t$$

$$\frac{q}{q_0} = e^{-\frac{1}{RC} \cdot t}$$

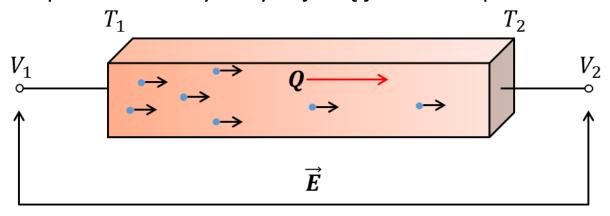
$$q = q_0 \cdot e^{-\frac{1}{RC} \cdot t}$$

$$I = \frac{dq}{dt}$$

$$I = -\frac{q_0}{RC} \cdot e^{-\frac{1}{RC} \cdot t}$$

ZJAWISKO SEEBECKA

<u>Zjawisko Seebecka</u> – zjawisko polegające na powstawaniu siły elektromotorycznej w obwodzie zawierającym dwa metale lub półprzewodniki gdy ich złącza znajdują się w różnych temperaturach. Wykorzystuje się je w termoparach.

Jeśli metal nagrzeje się nierównomiernie, to pojawiają się różnice w energii i koncentracji nośników ładunku między jego końcami!

Na cieplejszym końcu koncentracja nośników będzie większa i będą miały większą energię, co doprowadzi do dyfuzji nośników w stronę zimniejszego końca!

Przepływ prądu dyfuzji prowadzi do pojawienia się rozkładu potencjału i wystąpienia prądu unoszenia (w stanie równowagi jest równy prądowi dyfuzji, więc na zewnątrz obserwujemy tylko różnicę potencjałów)!

TERMOPARA

